

Συναξάρι τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Νικήτα, τοῦ ἐκ Σερρών,

+4 Ἀπριλίου.

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Νικήτας ἐγεννήθηκε μεταξύ τῶν ἐτῶν 1760-1770 καί καταγόταν ἀπό τήν Ἥπειρο. Ἄλλοι συγγραφεῖς θεωροῦν ὅτι ὁ Ἅγιος καταγόταν ἀπό τήν Τραπεζούντα τοῦ Πόντου καί μάλιστα ἀπό τήν περιοχή τῶν Λαζῶν. Τήν ἐκδοχή αὐτή στηρίζουν κυρίως στήν Ἀκολουθία τῶν Ἀγιαννανιτῶν, πού ἐγράφη τό 1840-1850 ἀπό τόν μοναχό Ἰάκωβο τῆς Νέας Σκήτης καί στήν ὁποία ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἅγιος καταγόταν ἀπό τήν περιοχή Λαζῶν τοῦ Πόντου, καθώς καί στή λειψανοθήκη τοῦ Ἁγίου ἐπί τῆς ὁποίας ἀναγράφεται «Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Νικήτα τοῦ Λαζοῦ».

Ἀπό τό κείμενο τοῦ μαρτυρίου του δέν μᾶς εἶναι γνωστό ἂν ἀρνήθηκε στήν ἀρχή τοῦ βίου του τόν Χριστό καί ἐγινε Μωαμεθανός στίς Σέρρες. Πάντως, γίνεται λόγος γιά τήν περιτομή τήν ὁποία ὑπέστη ὁ Ἅγιος.

Ὁ Ἅγιος ἐγινε μοναχός στή Σκήτη τῆς Ἁγίας Ἄννης στό Ἅγιον Ὄρος. Ἐκεῖ ἄρχισε τούς πνευματικούς ἀγῶνες ζώντας μέ νηστεία, ἀγρυπνία καί προσευχή. Ἀργότερα ἐχειροτονήθηκε διάκονος καί πρεσβύτερος στή μονή τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τήν καλουμένη Ρωσική. Καταληφθεῖς ἀπό τόν πόθο τοῦ μαρτυρίου περιερχόταν τά περὶχωρα τῶν Σερρῶν καί τῆς Δράμας καί ἐκήρυττε ἐνώπιον τῶν Τούρκων τόν Χριστό ὡς ἀληθινό Θεό. Ἡ ἀπόφασή του ἦταν νά χύσει τό αἷμα του γιά τήν ἀγάπη τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ.

Ὁ Ἅγιος Νικήτας ἐξομολογήθηκε στόν προηγούμενο ἱερομόναχο Κωνσταντῖνο τοῦ μετοχίου τῆς Παναγίας τῆς Ἡλιόκαλλης καί μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἀφοῦ ἐπέρασε ἀπό τό ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πῆγε ὕστερα στό τζαμί τοῦ Ἀχμέτ Πασᾶ. Στό τζαμί αὐτό ἔμενε ἕνας ἱεροδιδάσκαλος τῶν Τούρκων μαζί μέ τούς ἱεροσπουδαστές του. Ἐνας ἀπό τούς μαθητές αὐτούς ἦταν χωλός καί στά δύο πόδια. Ὁ Ἅγιος Νικήτας τοῦ εἶπε ὅτι θά θεραπευθεῖ, ἐάν πιστέψει στόν Χριστό.

Ὁ νεαρός Τούρκος ἀνέφερε ἀμέσως στό διδάσκαλό του τό λόγο πού τοῦ εἶπε ὁ Ἅγιος. Ἔτσι ὁ Ἅγιος συνελήφθη καί ὀδηγήθηκε στό βοεβόδα τῶν Σερρῶν, ὁ ὁποῖος ἔδωσε ἐντολή νά τόν φυλακίσουν. Κατά τό χρόνο τῆς

φυλακίσεώς του υπέστη πολλά καί φρικώδη βασανιστήρια. Τό βράδυ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τοῦ ἔτους 1808 ὁ Ἰσούχ μπέης διέταξε νά ἐκτελεσθεῖ ἀπόφαση τοῦ θανάτου τοῦ Ἁγίου Νικήτα, τόν ὁποῖο ἐκρέμασαν. Κοντά στόν τόπο τοῦ μαρτυρίου του ἦταν ὁ ναός τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. Τήν ἴδια νύχτα τοῦ μαρτυρίου ὁ διάκονος τοῦ ναοῦ βγήκε ἀπό τό κελλί του καί εἶδε ἕνα μεγάλο φῶς νά λάμπει σ' ὅλη τή γύρω περιοχή. Τό λείψανο τοῦ Μάρτυρος ἔμεινε κρεμασμένο στήν ἀγκύνη τρεῖς μέρες. Τήν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, τό βράδυ, ἐδόθηκε στους Χριστιανούς ἄδεια νά κατεβάσουν τό ἱερό λείψανο καί νά τό ἐνταφιάσουν στό ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν Σερρών.

